

[Ragnhild Andersen.]

mærksom på, at det må befrygtes, at medlemskabet af de syv vil pålægge erhvervene, industrierne, store nye opgaver. Det ærede medlem hr. Gøting talte om, at det nu ville blive kvaliteten og ikke kvantiteten, der blev afgørende. Jeg tror nu, man må se i øjnene, at dette medlemskab af de syv ikke alene vil stille krav til kvaliteten, men også til kvantiteten. Efter hvad jeg hører, siger man i hvert fald på de store virksomheder, at man må indstille sig på at sætte produktionen i vejret med 25 pct., eftersom man skal i konkurrence med store lande, der har en højere produktivitet, end vi har i vore virksomheder. Jeg vil derfor tro, at der vil blive stillet krav om at yde noget mere, når arbejderne kommer tilbage fra kursus, uden at der dog er foreskrevet noget om, at lønnen skal forbedres.

Jeg vil også vende mig imod den tanke, som blev fremført af den ærede ordfører for de konservative, hr. Poul Thomsen, at man skulle give kursister en bedre placering efter deltagelse i kursus. Når man ved, at det i praksis vil være ula'siggørligt for ikke så få ikke-faglærte kvinder at deltage i sådanne kursus af hensyn til hjem, børn o. s. v., idet deres fraværelse derfra ikke er mulig, så er det urimeligt at sige, at de, der har deltaget i kursus, skal have førsteretten til arbejde, og at de andre kan glide ud. Jeg tror mig i overensstemmelse med ufaglærte såvel kvinder som mænd, når jeg siger, at en sådan udvikling ikke er ønskelig og ikke er ønsket fra arbejderklassens side.

Lovforslaget om beskæftigelse og uddannelse af unge skal være en afløser af den tidligere lov om foranstaltninger mod ungdomsarbejdsløshed. Det drejer sig her om iværksættelse af særlige ungdomsarbejder og om henvisning til arbejdstekniske ungdomsskoler og kursus, i hvilke man vil give det uddannelsesmæssige en større plads. Man siger i bestemmelsen om kursus, at der kan tilrettelægges specielle kursus, der forbereder eleverne til videregående teknisk

uddannelse. Jeg vil opfordre til, at man lægger megen vægt på at tilrettelægge sådanne kursus, som giver vore unge mulighed for en videregående teknisk uddannelse, for det vil der utvivlsomt være ønsker om og behov for i vide kredse af unge, der ikke har haft mulighed for at få en uddannelse, og det er for de flestes vedkommende uden egen skyld, at de ikke har haft denne mulighed.

Også om dette lovforslag gælder det, at man efter vor opfattelse ikke er gået nær vidt nok. Der findes stadig områder i landet, jeg tænker særlig på Nordjylland, og jeg vil nævne Hjørring amt, hvor de fleste unge, og i hvert fald langt flere unge end andre steder, ikke har mulighed for uddannelse. Da vi i januar i år behandlede lovforslaget om foranstaltninger mod ungdomsarbejdsløshed, fremførte jeg visse erfaringer fra Hjørring amt — det står i Folketingstidende 1958-59, sp. 2116-2123 — og jeg kunne henvise til, at man i Hjørring amt havde så få lærekontrakter. Antallet lå 20 pct. lavere end i amterne i hele det øvrige land. Det vil altså sige, at om de unge her aldrig så brændende ønsker en læreplads, så har en mængde af dem dog ingen mulighed derfor. Her er det, jeg vil spørge den højtærede minister: hvorfor har man ikke taget skridtet fuldt ud og oprettet statslige værkstedsskoler til oplæring af de unge i hvert fald på de steder, hvor man ved der er et behov? Jeg erindrer om, at såvel arbejds-markedskommissionen som arbejdsledsøudvalget i Hjørring amt gik varmt ind for oprettelse af værkstedsskole i Hals, men der er mig bekendt intet sket siden; der findes intet derom i lovforslaget, og for mig at se åbnes der ingen vej for indrettelse af en sådan værkstedsskole. Det vil altså sige, at der stadig vil være masser af unge, som ikke får praktiske muligheder for at få den faglige oplæring, som de ønsker. På dette punkt må man efter vor mening forbedre lovforslaget og også stille flere penge til rådighed, således at man kan